

FARKAS ARNOLD LEVENTE

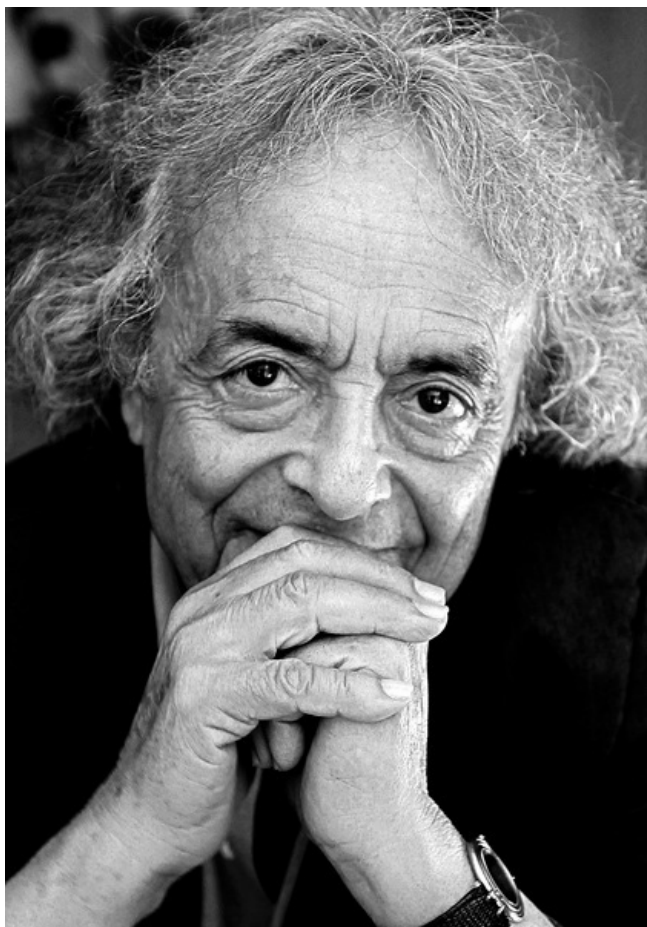
A pofon előtt

Tizenegyedik cetli. Pócsmegyer, tizenhét december tizenkettő, kedd. A költő, aki szavak nélkül akar verset írni, az időre gondol, az idő fájdalmára a mondatok miatt. Elmúlnak mind a hangok. A csönd azonban örökkévaló.

Huszonkilencedik cetli. Pócsmegyer, tizenhét december huszonöt, hétfő. Boldogtalan vagyok, gondolta a prostituált. Ha volt egy kevés ideje, szívesen rajzolgatott. Megpróbálta elfedni a valóságot valóságos jelekkel. Nem sikerült.

Harmincnyolcadik cetli. Pócsmegyer, tizennyolc január kettő, kedd. Tegnap azt mondtam Leventének, hogy fasiszták vagyunk mindannyian. Álltunk a Duna-parton, Lócika megsértődött valamiért, futólag megállapítottam, hogy ezek a kecskék is megnőttek. Aztán Gellért eltört egy nyíl-

vesszőt, én pedig megpofoz-
tam. A pofon előtt
Szent Ferencre gondol-
tam. Légy alázatos,
mondta a szent a
mozdulatnak.

ADONIS (ALI AHMAD SZÁID)